- FOTBAL -

Crișul pierde — U.T.A. nu cîștigă...

Kun II și Popovici nu pot juca în acest an în C.C.E.

O scurtă știre inserată în ziarul nostru, și anume că fotbaliștii **Popovici** și **Kun II** de la Crișul Oradea au cerut F.R. Fotbal legitimarea la clubul U.T.A., a produs reacții diferite. **Este bine că U.T.A. primește un ajutor** au spus unii. **Ne retragem din campionat dacă cei doi fugari vor fi legitimați**, au afirmat cei de la Crișul Oradea.

Care este situația în aceste două cazuri care au produs multă vîlvă?

Conform regulamentului de organizare a activității fotbalistice intrat în vigoare anul trecut, la capitolul transferările de jucători se stipulează următoarele: **Art. 25 Carantina. Jucătorii care nu obțin acordul scris al secțiilor (cluburilor) de fotbal de la care solicită transferarea, pot fi legitimați la alte secții, dar primesc drept de joc numai după un an de la data efectuării noii legitimări.**

Prin urmare, la dorința lor, jucătorii de fotbal pot apela la această prevedere regulamentară pentru transfer dacă le convine un an de inactivitate competițională oficială, după care în mod automat au drept de joc. Este exact ceea ce au făcut cei doi jucători Kun II și Popovici. Ei au trimis cereri de legitimare cu carantină la F.R. Fotbal, care conform prevederilor legale ale sus-numitului Regulament de organizare, a întocmit legitimările acestora pentru U.T.A., cu drept de joc în luna octombrie 1971. Pînă la acea dată Kun II și Popovici vor putea fi folosiți în echipele de tineret-rezerve și în jocuri internaționale amicale, permisiune acordată oricăror jucători s-ar afla în această situație.

Pînă aici totul această „afacere" este regulamentară și F.R. Fotbal nu a făcut decît să îndeplinească o formalitate ce rezultă din prevederi legale.

Ceea ce este neonorant, nesportiv și de criticat, este procedeul la care a apelat U.T.A. discutînd și convingînd pe cei doi jucători ai Crișului Oradea să semneze legitimări pentru echipa din Arad, ocolind conducerea Crișului. Mai mult decît atît, conducătorii clubului U.T.A. s-au eschivat de la discuții atunci cînd cei de la Crișul au vrut să ia legătura pentru a primi explicații. Firește că **U.T.A. este la grea anaghie cu formația pentru cel de al doilea tur al Cupei campionilor europeni, dar aceasta nu exclude nesocotirea unor relații principiale, tovărășești între cluburile de fotbal divizionare, mai ales că U.T.A. este cunoscută și ca o campioană a fair-playului.**

Lăsăm la o parte faptul, de cea mai mare importanță, că și-a făcut o socoteală greșită U.T.A. Nu-i va putea folosi pe Kun II și Popovici în meciurile cu Steaua roșie Belgrad deoarece regulamentul Cupei campionilor europeni al U.E.F.A. prevede că pînă la sferturile de finală ale competiției „sînt autorizați să ia parte la meciurile din primele trei tururi numai jucători calificați (n.r. adică legitimați) să dispute pentru cluburile lor jocuri de campionat național, la data de 15 august 1970".

Ceea ce nu este cazul cu cei doi fotbaliști de mai sus, legitimați pripit de U.T.A., fără să-i fie de folos, însă foarte dăunător pentru Crișul.

I. MITROFAN

GHEORGHE OLA: „Puteam obține mai mult decît un 1-0, la Turku"

Presa finlandeză despre meciul de la București: „Jocul românilor a semănat cu cel al brazilienilor"

Antrenorul Gheorghe Ola este, de obicei, destul de reținut. De data aceasta, însă, ni s-a părut mai volubil ca oricînd. Călătoria în Finlanda cu echipa noastră de tineret, i-a prilejuit, se pare, satisfacții sub toate aspectele. Să ne referim în primul rînd, la cea sportivă.

— Nu atît rezultatul în sine — deși orice victorie în deplasare are un preț special — cît mai ales jocul echipei noastre mi-a oferit motive de mulțumire. Băieții noștri s-au demarcat bine, au asigurat o circulație intensă a balonului, pentru a evita contactele directe cu atleticii jucători finlandezi, dar n-au ezitat, cînd a fost cazul, să schimbe pozițiile de apărare, cu altele avansate, de atac. De altfel, puteam obține mai mult decît această victorie cu 1—0, ocaziile cele mai mari ale meciului fiind de partea noastră. Desigur, nu toate situațiile de gol pot fi fructificate. Poate, totuși, că Manea (de două ori!), Dudu Georgescu, Petreanu și Beldeanu au avut o oarecare neșansă. Ei au fost atît de aproape de a marca, încît nu mai poate fi vorba de imprecizie.

— Remarcări?

— Întrebarea mă pune în încurcătură. Echipa, în ansamblu, a jucat bine. Aș acorda, totuși, o notă mai mare — poate numai un „plus" — lui Ștefănescu, Anca, Olteanu și Iordache.

— V-a convenit temperatura?

— De minune. Termometrul a arătat în jur de 12 grade, ceea ce a însemnat pentru noi o surpriză plăcută, dat fiind că ne aflăm în Finlanda, unde presupuneam că vom întîlni în această perioadă temperaturi destul de scăzute. Și mai caldă, însă, a fost primirea pe care ne-au făcut-o gazdele, organizatorii și spectatorii. Am fost aplaudați în timpul meciului, ca și la sfîrșitul lui. Cît despre orașul în care am jucat, Turku, înconjurat de lacuri, el ne-a oferit imagini de neuitat.

— Cînd ați aflat rezultatul din București?

— La o oră după terminarea meciului nostru, cînd am fost chemați la telefon de către redacția dv. V-am dat și am primit o veste bună. Cum se spune, am fost chit! Ziarele finlandeze au acordat spații mari jocului de la Helsinki, dar cele mai multe comentarii au fost în jurul partidei de la București. Interpretul mi-a tradus titlul unui articol: „JOCUL ROMÂNILOR LA BUCUREȘTI, A SEMĂNAT CU CEL AL BRAZILIENILOR". Păcat că nu înțeleg finlandeza. Aș fi dorit să „gust" personal aceste frumoase aprecieri la adresa fotbalului nostru!

Ion MALIN

Ședința biroului federal

Un caracter ofensiv din ce în ce mai pronunțat în jocul echipei naționale

● În căutarea unui fundaș și a unei extreme ● Se continuă munca de selecție pentru echipa de tineret ● Observatori la Haga, Belgrad și Liverpool

Biroul federal a ținut aseară o ședință, în cadrul căreia a fost analizată comportarea echipei reprezentative A și a celei de tineret în meciurile internaționale susținute duminică cu Finlanda.

Biroul federal a apreciat ca pozitive atît rezultatul obținut în meciul cu Finlanda de la București cît și jocul pe care l-a practicat echipa noastră în această partidă. S-a menționat faptul că în jocul echipei noastre a intervenit o evidentă tentă ofensivă. Aceasta este caracteristică unui joc pe teren propriu. Dar se observă tendințe din ce în ce mai accentuate în această direcție. Analiza a fost făcută în lumina apropiatului joc cu Țara Galilor, din cadrul aceleiași competiții — campionatul european — care se anunță mult mai dificil decît întîlnirea cu Finlanda.

Membrii Biroului federal au luat în discuție problema posturilor din echipa națională, care s-au dovedit deficitare. ESTE VORBA DE FUNDAȘUL LATERAL DREAPTA ȘI DE ARIPA DREAPTĂ PENTRU CARE SE CAUTĂ SOLUȚIILE CELE MAI EFICIENTE.

Cît privește programul de pregătire al echipei naționale el este cel anunțat: la 28 octombrie cu A.D.O. Haga.

Biroul federal apreciază că echipa de tineret a dovedit o mai mare răspundere în legătură cu sarcinile sale. S-a decis continuarea muncii de selecție, pentru promovarea în lot a unor noi tineri talentați, cu perspectivă, cărora să li se deschidă porțile echipei de tineret pentru meciul cu Polonia de la 28 octombrie.

În ședința de aseară au fost stabilite și o serie de măsuri de natură să contribuie la o colaborare mai activă a antrenorilor federali cu cluburile.

În vederea obținerii unor date cît mai temeinice asupra adversarilor echipelor noastre în competițiile europene s-a hotărît ca la ultimele meciuri ale acestor formații să se delege observatori. Antrenorul D. Nicușor a și asistat la meciul dintre Tottenham și Liverpool. Sîmbătă, Ștefan Covaci va urmări în Olanda întîlnirea pe care P.S.V. Eindhoven o susține în campionatul acestei țări. Antrenorul arădean N. Dumitrescu va fi duminică la Belgrad pentru a urmări pe Steaua roșie în meciul de campionat cu F. C. Bor.

Dinamo București va fi însoțită la Liverpool de Angelo Niculescu, iar U.T.A., în meciul de la Belgrad, de Gh. Ola.

Ținînd seama că s-au primit puține propuneri de la membrii comitetului federal pentru regulamentul de organizare a activității fotbalistice, definitivarea acestuia se va face în viitoarea ședință a comitetului federal la sfîrșitul anului.

Lotul de juniori convocat la București

Lotul lărgit de juniori (lotul I și cel de perspectivă) este convocat pentru luni 19 octombrie, în scopul unei scurte pregătiri comune. Accentul se va pune pe omogenizare, dar prilejul va fi folosit pentru promovarea de noi elemente în primul lot.

Cei 32 de juniori chemați la București vor rămîne aici timp de 4 zile, urmînd să susțină, în acest interval, două antrenamente și două meciuri de pregătire. În aceste meciuri, ei vor primi replica echipelor Metalul și Sportul Muncitoresc.

Această acțiune se încadrează în planul de pregătiri în vederea preliminariilor Turneului U.E.F.A.

VEȘTI DE LA ECHIPE

Va mai juca Creiniceanu?

În efectivul formației Steaua — două indisponibilități. În „amicalul" de sîmbătă, cu Rapid, Creiniceanu și Vlad *au fost accidentați. Se afirmă chiar că primul va fi nevoit să renunțe la activitatea fotbalistică, din cauza deselor accidentări pe care le-a suferit în ultima vreme. Ar fi păcat!*

GIL MĂRDĂRESCU: „Noi vom marca un gol! Steaua, cîte?"

Întîlnire cu Gil Mărdărescu, în fața clădirii C.N.E.F.S. Angajăm o scurtă discuție despre meciul de sîmbătă, cu Steaua. *„Promit bucureștenilor un meci frumos, deschis, cu toate riscurile pe care ni le asumăm, jucînd de această manieră cu o formație tehnică și plină de vivacitate tinerească, cum este Steaua, astăzi. După părerea mea, este cea mai bună echipă a noastră. Dar și jucătorii mei sînt în formă. În mod special, Cuperman, care se impune din nou. Un gol, vom marca. Să vedem, însă, cîte va înscrie Steaua?"*

Dumitriu II — în tratament la București

Fotbaliștii de la Steagul roșu se pregătesc în aceste zile sub conducerea antrenorului secund, Nicolae Proca. „Principalul", Valentin Stănescu, a plecat, luni seara, la Katowice, unde va urmări azi meciul Polonia—Albania, din cadrul preliminariilor „Campionatului Europei". De la antrenamentele brașovenilor continuă să lipsească Emil Dumitriu, aflat la București, sub controlul dr. Stănescu, pentru a-și trata piciorul bolnav. El își va relua antrenamentele săptămîna viitoare.

Un nou președinte la secția de fotbal a clubului Rapid

Luni seara a avut loc, la sediul clubului Rapid, ședința secției de fotbal. În locul fostului președinte al secției, ing. *Emil Spirea* (care și-a prezentat demisia), a fost ales ing. *Aurel Popa*, directorul direcției regionale C.F.R. București.

5 400 de secunde integrale!

Obișnuiți, de cîtva timp, să frecventăm cu predilecție „înalta societate" a fotbalului european (meciurile cu reprezentativele Angliei, R. F. a Germaniei, Portugaliei, Cehoslovaciei o atestă) și să ne aflăm chiar în invidiata „companie a titanilor" (cu echipa Braziliei la Guadalajara), am fost tentați să credem că un joc cu selecționata Finlandei n-ar fi decît „o partidă oarecare", fără nici un fel de probleme pentru „11"-le călit în focul turneului final C.M. din Mexico '70.

Iată că transmiterea meciului de la Praga (repriza a II-a) a avut darul să ne pună puțin în gardă asupra puterii de luptă, dovedită de urmașii lui Nurmi, cărora vestita **sauna** le-a creat indici superiori la capitolul condiție fizică, dar nu și la acela al pregătirii tehnico-tactice... Se pare că finlandezii au dat în partida cu Cehoslovacia tot ceea **ce știau** și tot ceea **ce puteau**, obținînd un rezultat, care, în primul rînd, i-a uluit chiar pe elevii lui Laaksonnen... Așa că la București, aceștia s-au aflat departe pînă și de rezistența și obstinația arătate cu 4 zile mai înainte. Să fie de vină, oare, numai „terenul tare" de pe „23 August" sau căldura neobișnuită pentru acești fii blonzi ai Nordului cu aurore boreale? Nu cumva la toate acestea trebuie, totuși, să adăugăm și calitatea jocului echipei noastre, care a știut să deschidă „lacătul", deopotrivă de ermetic și de masiv, al jucătorilor din patria Kalevalei?

Cert — și în același timp îmbucurător — este faptul că echipa României asamblată cu „piese" noi, și-a regăsit, după cinci luni, aceeași coeziune sufletească (poate chiar și mai puternică prin reintegrarea în drepturi a absenților Dobrin și Răducanu), aceeași unitate de acțiune, aceeași pasiune și dăruire în joc, care, toate la un loc, au scos-o din anonimat în Mexic. Și certificatul obținut de cadeți la Turku este de bun augur pentru fotbalul nostru de mîine.

Armele impetuozității ofensive, ca și acelea ale unei apărări bine sudate au funcționat impecabil, la echipa primă, mai ales la începutul meciului. Așa cum o subliniam cu o săptămînă mai înainte „băieții" lui Angelo Niculescu și ai lui Titus Ozon ne-au făcut dovada unei maxime abilități pe planul tehnicii individuale. Iar pe latura tactică, ei au acționat o bună parte din joc după cel mai nou manual al adevăratului fotbalist: cu pase în viteză, realizate prin simpla deviere și cu prea puține greșeli de adresă; prin faze explozive pe aripi (nu înțelegem de ce nu avem decît una singură, pe aceea a talentatului Florian Dumitrescu?), prin țîșnirile fulgerătoare spre poartă ale lui Dumitrache; prin infiltrațiile în atac ale lui Dumitru, Radu Nunweiller și chiar ale debutantului Vigu. Pentru acesta din urmă, rolul de fundaș lateral îi impune și asemenea sarcini.

Mai puțin oportune sînt, în schimb, „urcările" spre poarta adversă, realizate de Dinu, căruia funcția de fundaș central îi fixează obligația de a se opri dincoace de linia albă de la centrul terenului, deoarece numai de aici intră în vigoare ofsaidul.

O altă recomandare ce se impune pentru echipele noastre — de club sau reprezentative — este aceea ca în confruntările ce le așteaptă să nu „stingă motoarele", după ce s-au văzut cu un gol sau cel mult două în tolbă...

Trebuie să știm că în cursa contracronometru, cerută de fotbalul zilelor noastre, nici o echipă nu are voie să abdice de la legea unei totale concentrări psihice pe durata celor 5400 de secunde ale unui meci. Orice clipă de demobilizare poate fi de-a dreptul fatală echipelor ce vor înfrunta (cele de club miercurea viitoare, „naționalele" la 11 noiembrie) pe exponentele similare din soccerul englez, galez, iugoslav și olandez. U.T.A., Dinamo București și Steaua, ca și cele două reprezentative vor trebui să confirme din nou, valoarea fotbalului românesc, eliminînd toate micile carențe existente încă în jocul lor, carențe ce le-ar putea pune plumb în aripile destinate unui zbor lin și constant spre piscurile de prestigiu ale fotbalului mondial.

Puncte de vedere

Virgil ECONOMU

NOTE

UNDE E „ONOAREA"?

Martor la unul din meciurile de fotbal ale categoriei „onoare" din București (Gloria—Viscoza), am constatat cu mîhnire lipsa totală de îngrijire a bazei sportive a asociației Gloria.

La intrare, ne-a întîmpinat un fost teren de baschet și volei, peste care s-au întins în voie bălăriile. În ziua respectivă, tovarășii din cadrul asociației sportive organizaseră „o seară dansantă", pe acest — să-i zicem — teren sportiv. În mijlocul lui înfipseseră un stîlp pentru susținerea becurilor ce aveau să lumineze serata. Vestiarele și dușurile erau într-o stare deplorabilă. La dușuri, apa curgea în voie pentru că — după cum ne mărturisea intendentul terenului — nu avea cine să repare instalația.

La cabina arbitrilor, o masă aruncată într-un colț, un scaun deteriorat și un ciob pe... post de oglindă.

De curățenie, nici vorbă. Mucuri de țigări, hîrtii nemăturate de mult timp, murdărie peste tot.

Multe asociații ar dori să aibă o asemenea bază sportivă, dar, deși echipa de fotbal acționează în cadrul categoriei „onoare", modul cum sînt îngrijite și felul cum sînt păstrate bunurile de pe acest teren nu fac de loc... onoare tovarășilor din conducerea asociației.

Gh. BALAȘA

OMUL CU VALIZA

E duminică dimineața. Ceasul n-arată mai mult de șapte, iar ceața nopții încă nu s-a destrămat cu totul. Din tren coboară un om cu o valiză în mînă. Coboară și alți oameni, tot cu valize. Dar el este singurul pe care îl vei vedea, peste cîteva clipe, umblînd fără țintă pe străzile pustii, oprindu-se din cînd în cînd în fața unei vitrine, trecînd de pe un trotuar pe altul, privind dezorientat în jurul său. Evident, este un om străin de oraș, la care trecătorii se uită cu oarecare compasiune. Omul a intrat într-o cofetărie, apoi a luat-o de la început cu privitul vitrinelor, cu mărșăluitul pe străzi. Pe față i se poate citi oboseala...

Unde întîlnim această imagine? În nenumărate orașe ale țării. Duminica aceasta, de pildă, „omul cu valiza" cutreiera străzile Tîrgoviștei. Un iubitor al fotbalului l-ar fi recunoscut imediat. Personajul acesta solitar era Aurel Bentu, care avea de arbitrat partida Metalul — A.S.A. Tîrgu Mureș. Dar, cum pînă la fluierul de începere mai erau cîteva ore bune, neavînd altceva de făcut, Aurel Bentu se plimba pe străzi. Tot era bine că nu ploua. Oricum, timpul se scurgea greu și ora meciului parcă nu voia să se mai apropie. Obosit — se sculase la 4 dimineața — Bentu s-a așezat pe o bancă în parc. Și a ațipit...

Aceeași scenă poate fi văzută în aproape toate orașele în care sînt programate meciuri de fotbal. Cu atît mai prețioasă apare, de aceea, excepția pe care o oferă Petroșanii, unde arbitrii, observatorul federal, cronicarii sportivi sînt invitați să se refacă după o noapte de călătorie, în frumosul și primitorul Cămin din centrul orașului. Cît timp a fost antrenor la Jiul, Titus Ozon n-a lipsit o singură dată din gară, la 6 dimineața, pentru a-și primi oaspeții. (Tradiția o continuă actualii antrenori, Ion Bălănescu și Viorel Tilmaciu). Un alt exemplu de gazde atente îl dau cei din Plopeni. Aici, în cabina arbitrilor, au fost amenajate și trei paturi, pentru ca aceia ce vor trebui să asigure buna desfășurare a jocului să se poată odihni pînă la ora de începere a meciului.

Desigur, ar mai putea fi date alte cîteva asemenea exemple. În general, însă, se poate spune că nu există prea mari preocupări din partea echipelor organizatoare pentru a asigura arbitrilor orele necesare de liniște și odihnă dinaintea jocului. De fapt, nici n-ar fi vorba de un gest special de amabilitate, ci de o manifestare a grijii pentru buna desfășurare a jocului, pe care mai greu o poate asigura un arbitru, după ce a consumat nervi și energie, cutreierînd la nesfîrșit străzile orașului.

Jack BERARIU

Pasiune, pricepere, sîrguință — la baza succeselor repurtate la fotbal de Școala sportivă Brașov

Îl urmărisem antrenamentul de dimineață, acolo pe terenul I.C.I.M.-ului, aflat undeva la o margine de oraș, îl studiasem atent pe acest sîrguincios antrenor ale cărui rezultate, obținute cu echipa de juniori a Școlii sportive, contrariaseră, la timpul acela, Brașovul: **„Auzi dom'le — se comenta peste tot — Școala sportivă, cu un singur antrenor și fără prea mari condiții, să ajungă în turneul final, în timp ce la Steagul roșu, cu teren propriu, cu 3—4 antrenori, recolta... întîrzie".**

Am revenit la teren și după-amiază pentru a asista și la cel de al doilea antrenament. La sfîrșitul lui, am coborît pe gazon în dorința de a discuta cu profesorul de educație fizică ALEXANDRU MUTA pentru care, în acea zi (fără meci de divizia A, fără vizită la marile cluburi) de la sfîrșitul săptămînii trecute, mă deplasasem în mod special. Și iată ce am aflat în timpul celor trei ore de destăinuiri.

ȘCOALA SPORTIVĂ BRAȘOV SCOATE PRIMA PROMOȚIE

„Toamna aceasta, de pe băncile școlii noastre a ieșit prima promoție. Am lucrat șase ani, neîntrerupt, pornind la treabă cu copii, care, unii, nu împliniseră 11 ani. Micii mei fotbaliști creșteau, dar, an de an, îmi reîmprospătam lotul, ajungînd, după o oarecare vreme, să pregătesc 80 de „școlari", împărțiți, după criteriul vîrstă, în patru grupe"...

— Singur, la patru grupe?

„Da, singur. Cu două dintre ele, cele de 10—12 ani și 15—16 ani, lucram voluntar. O muncă în plus, dar cu foloase și satisfacții în perspectivă, întrucît, în felul acesta, **beneficiam de o CONTINUITATE, ABSOLUT NECESARĂ, în procesul de instruire, la un număr mai mare de tinere elemente.** Altfel, n-aș fi reușit să ajung la rezultatele de anul trecut, cînd echipa noastră de juniori s-a calificat în turneul final al campionatului național, desfășurat la Brașov și în cadrul căruia ea a învins cu 1—0 pe Dinamo București".

— Ne-ar interesa să aflăm de la dv ce criterii de bază folosiți în dificila operațiune de selecție?

„Mă interesează, aproape în egală măsură, talentul și calitățile fizice. Dar, cum pretutindeni acest „tip ideal" este o raritate, rețin fără rezerve tot ce este talent nativ, dar îmi impun răbdare și în situația în care „elevul prezent la examen" se descurcă ceva mai greu la manevrarea balonului, demonstrînd, în schimb, calități fizice, de viteză, de rezistență. Așa am scos, de pildă, un fotbalist bun din fostul... candidat Toma Tompa".

FARA ASTA, NICI PELE...

— Trecînd de la selecție la procesul de instruire, dețineți, cumva, și un „secret", hai să-i zicem al „casei"?

„Folosesc la maximum lucrul pentru tehnica individuală, la sală, în lunga perioadă de iarnă. Toți băieții mei exersează de mii de ori, cu ambele picioare, de pe loc, din mișcare, diferitele procedee pînă ce ele devin act reflex. Tot la sală, pun mare preț pe așa-zisul **„circuit-combinat"**, utilizînd mijloace specifice și nespecifice: cățărări pe spaliere, sărituri, urmate de rostogoliri pe saltea, alergare și conducerea mingii peste obstacole improvizate din aparate de gimnastică, dispuse asimetric și la distanțe neegale. Ce se obține cu acest „circuit-combinat"? O dezvoltare fizică generală, cu solicitarea marilor funcțiuni, în condiții apropiate jocului de fotbal. Fiind o metodă cu un apreciabil coeficient de dificultate, în ceea ce privește cantitatea și calitatea efortului, se întîmplă ca vreunul dintre „executanți" să strîmbe din nas. Știți ce le spun? Că **fără asta, nici Pelé n-ar fi fost capabil de atîta efort, la cei aproape 30 de ani cît are „perla neagră".**

★

„Prinzînd", pentru prima oară, după cum mi-a mărturisit un redactor de fotbal, profesorul Alex. Muta nu s-a lăsat pînă nu și-a... deșertat sacul plin. Mi-a vorbit despre toate: mi-a înșirat tot ce face într-un ciclu săptămînal, în perioada pregătitoare, în cea competițională, altfel cînd joacă acasă și altfel în deplasare; mi-a mai spus cîte ceva din preocupările extra-fotbalistice ale băieților, despre frumosul cartier Steagul roșu, acolo unde se află cîteva școli de unde el își recrutează elevii. Mi-a vorbit, în sfîrșit, cu regret, de acei juniori, mulți la număr, de Ciucă, de Sasu, de Oancea, de Socaciu, de Borgovan ș.a., care, cu sau fără motiv, au plecat de la Școala sportivă, activînd acum în altă parte.

„Dar nu-i nimic — mi-a spus, la plecare, prof. Alex. Muta, oarecum consolat: **mai am în secție cîțiva băieți care vin tare din urmă. Îmi fac cu echipa la loc..."**

G. NICOLAESCU

RAPID — F.C. BANGU

(Urmare din pag. 1)

naționala Braziliei în Mexic sporește interesul pentru vizita pe care ne-o face acum una din fruntașele fotbalului din țara cafelei, F.C. Bangu, formație tînără, cu o medie de vîrstă de doar 22 de ani, aflată într-un lung turneu în Europa și Africa.

Și iată după Maroc și Iugoslavia (la Novisad, se știe, Bangu a făcut 0—0 cu Voivodina) a VI-a clasată în campionatul statului Rio face escală la București.

Ieri dimineață, la ora 9, brazilienii se urcau în autocarul cu care, timp de cîteva ore au făcut turul orașului București, spre a cunoaște Capitala noastră. La înapoiere, în holul hotelului Ambasador, după ce, cu amabilitate, jucătorii și conducătorii lor au pozat fotoreporterului nostru antrenorul **José Alvez do Rio** ne-a prezentat pe cei 18 elevi cu care efectuează turneul și ne-a făcut următoarea declarație:

„Știm că în România fotbalul brazilian se bucură de frumoase aprecieri. Ne vom strădui să practicăm un fotbal frumos, spectaculos, care să placă celor prezenți în tribune. Vom avea un meci foarte greu cu Rapid. Am aflat că în rîndurile acestei formații evoluează patru dintre componenții echipei naționale (n.n. — și antrenorul brazilian ne-a rugat să-i nominalizăm pe aceștia). Sperăm ca jocul de miercuri să întărească și mai mult legăturile de prietenie dintre fotbaliștii noștri și cei români pe care i-am văzut jucînd pe Maracana".

Apoi, antrenorul José Alvez ne-a anunțat formația cu care va începe jocul: DEVITO — CABRETA, ANTONIO CARLOS, LUIS ALBERTO, BAUER, FERNANDO, JOSE MAURO, AMAURI, ISMAEL, ALMIRO, SERGIO.

★

Replica echipei braziliene, o va da după cum se știe, una din fruntașele fotbalului nostru, RAPID. Giuleștenii sînt conștienți de misiunea pe care o au de încrederea acordată în a reprezenta fotbalul nostru în confruntarea cu cel brazilian.

Ieri dimineață, Rapid s-a antrenat timp de 70 de minute. La antrenamentul în care s-a pus accent pe pregătirea fizică, a participat întregul lot, inclusiv tricolorii.

Echipa bucureșteană va începe partida cu cel mai bun „11" de care dispune la ora actuală: RĂDUCANU — POP, LUPESCU, DAN, GREAVU, DINU, DUMITRU, NĂSTURESCU, NEAGU, ANGELESCU, CODREANU.

Partida se va desfășura pe stadionul Republicii, cu începere de la ora 16, și va fi condusă de brigada de arbitri bucureșteni formată din C. Ghemigean (la centru), V. Pădureanu și I. Drăghici.

★

Ieri după-amiază, la orele 15, oaspeții au făcut un antrenament de acomodare pe stadionul Republicii. Cu acest prilej, jucătorii brazilieni au etalat din nou tehnica lor excepțională.

ȘI-A LUAT RĂSPLATA

O dată cu fluierul de sfîrșit al partidei Petrolul — Universitatea Cluj, arbitrată de Gh. Limona, cetățeanul Gheorghe Cionină, din Ploiești, str. Romaniței, bl. 22, a pătruns pe gazonul stadionului, adresînd expresii indecente și jignitoare arbitrului. Organele de miliție au intervenit cu promptitudine și, aplicînd Decretul 153/1970, l-au obligat pe turbulentul spectator să plătească, drept „răsplată" pentru fapta sa, o amendă în valoare de 1 000 lei. Prețul huliganismului. Aviz amatorilor!

M. SIMA — coresp.